Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: ”Udvalgte Skrifter”, i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637564368/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

i den, som var forandret, men hvori dette bestod, gjorde han sig ikke klart.

Da han saae sig lidt om, opdagede han imidlertid, at der laa et tillukket Brev paa hans Kones Sybord. Han tog det i Haanden og saae med Forundring, at det var til ham og hendes Haandskrift. Hvad for en Besked kunde hun have at give ham saaledes? Lidt febrilsk aabnede han det. Der stod:

»Portrættet har jeg brændt. Vil Du have mig selv, saa er jeg hos Onkel Karl i Sorø.

Paula.«

Det løb rundt for ham ved saaledes at se sit Indre gættet og afsløret med en Sikkerhed, som han næppe selv havde kunnet naa.

Han saae hen paa Portrættets Plads. Ganske rigtigt, det var der ikke. Pladsen var tom, det skjønne Billede for bestandig forsvundet. Det var det, der havde gjort den Forandring, han først ikke havde kunnet klare sig.

Sin Medbejlerske havde hun ryddet afvejen. Og selv. Ja, hvad vilde hun selv?

Han vilde forsigtig søge nogle nærmere Oplysninger hos Pigen. Men denne gik i, hvad hun sagde, saa øjensynlig ud fra, at han vidste Besked med det Hele, og at Rejsen til Sorø var den naturligste Ting af Verden, at han ikke vilde røbe sig og nøjedes med at faa at vide, at hans Kone var tagen med Aftentoget.

Han gik rundt i Stuerne i en Stemning, han aldrig før havde kjendt noget til, en forunderlig Blanding af Ydmygelse, Uro og Længsel. Alting mindede i den Grad om hende, som om hun var i alle Stuerne paa een Gang, og saa var hun intetsteds, og han længtes efter hende, som om han aldrig skulde se hende igjen. Hver en Ting, der var hendes, og som laa i Stuerne, blev ham saa dyrebar, som om det var en Afdøds.

Og saa imponeredes han paa en ganske ukjendt Maade af Virkeligheden, af Kvinden, som hun er og lever, af at føle, at Paula stod for ham som saa overlegen. Jo mere han tænkte derpaa, desto stærkere blev Indtrykket heraf, af